

Borgstrand

Mariestad den 19. 9. 92.

Herr Doktor Anton Nyström!
Stockholm.

Herr Doktoru minnes nog den
der olycklige ynglingen, som för
mycket en hufvud är sedan var
kärp nog att vända sig till Herr
Doktoru med begäran om råd.

Till min stora glädje i bekvämen
gick jag också till ett vänligt svar.
något som jag alltid skall vara
Herr Doktoru hjärtligt tacksam
för. Några dagar derefter begy
jag mig från Upsala. Sedan dess
har jag vistats i hemmet. - Ett
sorgligare är än att sist har
jag i min tjuguåriga lif ej

upplefvat. Jag kvoter ej, ty jag vet
ju, att slike pröfvor äro stjär-
kande och så godt som nödvändiga
för personlighetens utveckling i god
riktning. Och helt säkert kran
mer jag ännu på gamla dagar betrakta
denne jämningsperiod, hvarunder min
ande ofta kämpat gauske heta strider,
som särdeles inflytelserik på min till-
växt till en god människa.

Som Herr Doktoru rådde mig, ka-
stade jag alla tankar på läkare-
banan öfver bord och sökte lära
mig inse, att industri eller handel
också kan lemnas en vidsträckt
verksamhetsfält för en frisk vilja.
Försök att i Göteborg få plats på kon-
tor för misslyckets till följd af de
oväntligt "fåliga tiderna". Men -
så godt att säga det först som sist.
Jag vill bli tidningsman. Jag

har ärligt och förståndigt sökt under-
trycka de der tankarna, men det går
inte. Hvad för ett yrke jag äro tänkt
mig som mitte, så har jag bredvid
Omer efter det samma tänkt mig
skriftställeri. Jag vet, att jag förefaller
inbilsk, som tror att jag skulle kunna
åstadkomma något i den vägen -
men jag tror det dock. Hvarför skriva
ver jag att det är till Herr Dok-
toru: Jo, därför att jag känner,
att jag - liksom hvar och en som
nogsökande ande - har en värd
Herr Doktoru. Jag har inga relationer
genom hvilka jag kan komma framåt,
Ej heller har jag det mod och den
kraft, som fordras för att gå omkring
och erbjuda min tjänst med sannolika
utsikten att öfverallt få afslag. Det
Herr Doktoru någon tidningsredak-
tion, i hvilken jag skulle kunna få

göra minn lärospan som publicist?
Jag inser, huru betydelsefullt
också den banan är, och ännu det så
gott som fördras akademiska examina
för ännu komma framme der. Men jag
har minn planer.

Naturligtvis kan jag ej bejura, att
Herr Doctoren skall rekommendera mig
till någon som helst anställning utan
att personligen känna mig; jag är
således beredd att resa till Stockholm
och uppvakta Herr Doctoren, om Herr
Doctoren ser någon möjlighet för
mig att få plats der eller annorstädes.
- Herr Doctoren verkar ju för de sanna här
i världen; jag vill göra det samma, så godt jag
förmår. Inled mig på banan, så skall det se
då bli minn sak att hälsa mig över och gå
fram på det samma! En kraft till, om och
ringa, kan ju dock göra något. Förlåt mig!

Högaktningfullt
Wulf Borgstrand.

Adr. Mariestad.